

Seveda velja ta zakonitost za polinome in ne za empirično dobljene časovne vrste, ki vsebujejo tudi iregularne (slučajne) komponente. Če je proces polinomski s stopnjo n , bo $(n+1)$ -va diferenca v poprečju enaka 0. Zato skušamo v prvi fazi obravnavanja časovne vrste izločiti iz osnovnih podatkov vse komponente razen trenda in zgornji test uporabiti na tako prirejenih podatkih.

Literatura [3] pa predlaga tudi naslednji pristop. Vzemimo za model procesa polinom k -te stopnje. Za ta polinom izračunajmo ocene parametrov, nato pa testirajmo, ali se parameter pri členu z najvišjo potenco značilno razlikuje od 0. Če se ne razlikuje značilno, zmanjšajmo stopnjo polinoma na $(k-1)$ itd.

Vendar pa je v večini primerov izbor polinoma ustrezne stopnje zelo subjektivnega značaja: prognostik izbira vrsto različnih polinomov in jih prireja obravnavani časovni vrsti. Tisti polinom, ki se najbolj prilega empiričnim podatkom, uporabi kot model časovne vrste.

Transcendentni modeli

Za potrebe prognoziranja ekonomskih in poslovnih pojavov se med transcendentnimi modeli največ uporabljajo eksponentni in trigonometrični modeli.

Eksponentna funkcija lahko dobro opiše proces, pri katerem je stopnja rasti proporcionalna z doseženim nivojem (vrednostjo) pojava (procesa). Najpreprostejši eksperimentalni model časovne vrste ima obliko

$$\xi(t) = ka^t \quad (9)$$

Pri tem modelu je količnik med dvema zaporednima vrednostnima konstanten: